

1978 87,4 fuldtidsbeskæftigede kommunalt ansatte pr. 1.000 indbyggere, hvilket er ca. 25,8 mere end i de øvrige kommuner og amtskommuner uden for København. Skulle Københavns kommune have et personale svarende til dette niveau, skulle antallet af fuldtidsbeskæftigede reduceres med ca. 13.300.

Hvis de øvrige kommuner og amtskommuner havde samme relative personaleforbrug som København, ville dette medføre et årligt merforbrug af personale på ca. 118.100 fuldtidsbeskæftigede.

Hvis den gennemsnitlige årlige lønudgift i 1978 for kommunalt ansatte skønsmæssigt ansættes til 100.000 kr., skulle Københavns kommunes lønudgifter i 1978 alt andet lige reduceres med ca. 1,3 mia. kr., hvis personaleforbruget pr. indbygger svarede til personaleforbruget i de øvrige kommuner og amtskommuner under ét. Dette ville betyde en reduktion i kommunens udskrivningsprocent på ca. 8,5 procentpoints.

Forudsat, at de øvrige kommuner og amtskommuner under ét uden for hovedstaden havde samme personaleforbrug pr. indbygger som Københavns kommune i 1978, ville lønudgiften alt andet lige skulle forøges med ca. 11,8 mia. kr., hvilket svarer til en forhøjelse af den samlede udskrivningsprocent med ca. 9,3 procentpoints.

Det bemærkes, at man skal være varsom med at drage slutninger fra sådanne teoretiske beregninger, idet behovet for personale som følge af forskelle i opgavernes omfang i de enkelte kommuner er meget varierende som påvist bl.a. i betænkning nr. 855 1978 vedrørende kommunale udgiftsbehov. Man kan således ikke gå ud fra, at det vil være muligt at opstille normer for antallet af kommunalt ansatte i forhold til antallet af indbyggere, jfr. i øvrigt besvarelsen af spørgsmål 3, der viser, at Københavns kommunes arbejdsopgaver er mere omfattende end arbejdsopgaverne for de fleste af landets øvrige kommuner og amtskommuner.

Spørgsmål 7:

Ministerens bedes redegøre for de merindtægter, der tilfalder Københavns kommune som følge af, at grundskylden er på 45 promille eller 15 promille over den gennemsnitlige amtslige og kommunale grundskyld. Sva-

ret bedes omfatte den samlede reduktion i statsskat for kommunens borgere samt det forøgede tilskud til kommunen på grund af reduktionen i beskatningsgrundlag.

Svar:

Ved at anvende en grundskyldspromille, der overstiger den gennemsnitlige kommunale og amtskommunale grundskyldspromille med 15 promillepoints, opnår Københavns kommune i 1979 et merprovenu af grundskylden på 170 mill. kr., medens den kommunale indkomstskat som følge af fradragsretten for grundskatter reduceres med ca. 43 mill. kr. Samtidig opnår kommunen en gevinst fra de kommunale og amtskommunale tilskuds- og udligningsordninger på ca. 9 mill. kr. I forhold til indkomstgrundlaget andrager kommunens samlede merprovenu ca. 0,8 pct. Formindskelsen af den statslige indkomstskat for kommunens borgere udgør ca. 55 mill. kr.

Det er forudsat, at fradragsretten for grundskyld alene berører personer, der er indkomstskattepligtige til Københavns kommune, idet der ikke foreligger oplysninger om, i hvilken udstrækning grundskylden fradrages i indkomster, der beskattes uden for Københavns kommune. Der foreligger heller ikke oplysninger om grundskyldens fordeling på personer, selskaber o.lign.

Spørgsmål 8:

Ministerens bedes redegøre for vilkårene for København,

- såfremt beskatningsgrundlaget pr. indbygger svarede til landsgennemsnittet,
- såfremt beskatningsgrundlaget svarede til gennemsnittet for de jyske kommuner.

Svar:

I nedenstående oversigt er vist beskatningsniveauet i Københavns kommune under de 2 ønskede forudsætninger.

	pct.
Beskatningsniveau i 1979	26,7
Beskatningsniveau med beskatningsgrundlag som landsgennemsnittet	27,6
Beskatningsniveau med beskatningsgrundlag svarende til gennemsnittet i Jylland	32,0